
Ročník 2012

číslo 100

4. 5. 2012

MUDr. Karel Chylík

MUDr. Karel Chylík

MUDr. Karel Chylík se narodil 16. května 1956 v Písku. Na Písecku prožil i celé své dětství, vyrůstal v Mirovicích, kde také navštěvoval základní školu. Následně vystudoval Gymnázium v Písku. Jeho další cesta za vzděláním vedla do Plzně na půdu Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Studium oboru všeobecné lékařství úspěšně zakončil v roce 1981. Ve stejném roce také nastoupil do nemocnice v Táboře, které zůstal věrný po celý svůj život. Byl ženatý a se svou manželkou vychovával dvě dcery.

Vzhledem k tomu, že většinu svého času věnoval své práci, která byla zároveň jeho velkým koníčkem, nezbývalo mu mnoho prostoru pro další záliby. Našel-li si nějaký volný čas, rád jej využil k četbě knih, zejména oblíbenému sci-fi, houbaření, fotbalu či k tréninkům

stolního tenisu. Měl rád dobré pití, dobrou hudbu a veselou společnost, kterou rád bavil svým nekonečným množstvím vtipů.

Není jednoduché vylíčit povahu člověka v několika řádcích, je však možné přiblížit ji citátem, jehož autorem by mohl být sám MUDr. Karel Chylík. „Život není žádná sranda, ale bez srandy by to nebyl žádný život!“

RADIOLOGICKÉ ODDĚLENÍ MUDR. KARLA CHYLÍKA

Radiologické pracoviště bylo chloubou již při otevření v letech 1939 až 1940. Bylo vybaveno diagnostickým a i terapeutickým přístrojem s možností ozařování zhoubných onemocnění.

Během let se zde vystřídali tito lékaři a lékařky jako primáři:

- MUDr. Jan Boreš
- MUDr. Pavel Dalík
- MUDr. Antar Čedík
- MUDr. Milan Haco
- MUDr. Dagmar Daňhelová
- MUDr. Karel Chylík od 1. dubna 1992

Radiodiagnostické oddělení naší nemocnice zajišťuje péči o pacienty z bývalého okresu Tábor. Jeho služby využívají jak pacienti hospitalizovaní v naší nemocnici, tak pacienti ambulantní. Ročně je zde provedeno přes 65 000 vyšetření.

Vedle běžných skiagrafičkových a skiaskopických vyšetření se zde provádí nejmodernější diagnostické zobrazovací metody, CT vyšetření, diagnostické mamografie, ultrazvukové vyšetření prsů, axil, třísel a biopsie prsů pod ultrazvukovou kontrolou.

Pan primář se snažil o to, aby bylo oddělení plně vybaveno jak po technické stránce tak i odborné z hlediska zaměstnanců. Mezi největší přínosy RTG oddělení bezpochyby patří spuštění systému PACS, který byl spuštěn v roce 2005. Jedná se o systém umožňující přenos a archivaci obrazových dat (PACS – Picture Archiving and Communication System). Systém PACS představuje v současné době pokus o integraci (RTG snímky, CT vyšetření, UZV) do formy, zajišťující jednotný přístup ke všem informacím, nezávisle na jejich datu pořízení a místě.

Další výhodou je možnost zasílání obrazové dokumentace do jiných nemocnic v elektronické podobě tzv. e-pacs (září 2009) a naopak tady je možné přijímat v digitální podobě vyšetření z jiných pracovišť.

Snaha pana primáře po úspěšném spuštění PACSu byla plně digitalizovat celé oddělení, a tak v roce 2008 v závěru měsíce dubna byla spuštěna NEPŘÍMÁ DIGITALIZACE.

Kazety CR

Digitální čtečka CAPSULA FCR

Výsledný snímek

Princip nepřímé digitalizace je v podstatě obdobný, jako tomu bylo předtím. Dříve se snímek udělal na kazetu a byl vložen do vyvolávacího automatu. Mělo to určité nevýhody. Dlouhá čekací doba na snímek, vyvolávací proces chemickou cestou a taktéž vyšší pořizovací náklady. V současné době je práce ulehčena a snímek se ukládá na kazetu s fólií, která se vyvolá v digitální čtečce, kde je následně snímek zpracován a odeslán do archívu (PACS) nebo e-PASCem odeslána do okolních nemocnic.

Chiraktis MP-50 Chirana (březen 2003)

Quantum DX-D 500n (srpen 2011)

Pan primář Chylík se snažil, aby oddělení bylo vybaveno novými přístroji, které splňují nejvyšší specifické požadavky. Snažil se o obměnu starších přístrojů za nové, což se mu také dařilo, a za to mu patří velké díky. V technických věcech si liboval a vždy věděl, co oddělení potřebuje a jestli to bude přínosem. Dokázal ze svého oddělení vybudovat plně digitalizované a špičkově vybavené pracoviště. V roce 2003 byly pořízeny na oddělení 2 přístroje **Chiraktis MP-50 Chirana**. Jeden z nich je nadále využíván ve službách oddělení a druhý přístroj byl vystřídán novějším přístrojem **Quantum DX-D 500n**.

Jen pro představu, tak v roce 2011 bylo na těchto přístrojích provedeno cca 77 000 expozic. Na těchto přístrojích se provádějí běžná skiagrafická vyšetření a traumata.

13. 2. 2006 byl zahájen provoz nového rtg skiaskopicko-skiagrafického kompletu s digitalizací, který je šetrnější pro pacienty i personál. Na skiaskopicko-skiagrafického se provádějí vyšetření např. jícnu, žaludku a duodena, pasáž trávicího ústrojí, vyšetření tlustého střeva, cystouretrografie, cystografie, ERCP a další. V roce 2011 na tomto přístroji bylo provedeno cca 524 vyšetření. Přístroj pracuje bez filmu, obraz přenáší přímo do počítače, dávka záření je snížena až o třetinu. Vyšetření se kontroluje pomocí obrazovky, výsledek se posílá do archívu (PACS).

Skiaskopicko-skiagrafické pracoviště – Multidiagnost 4 Eleva

V roce 2008 byl pořízen nový UZV přístroj od firmy TOSHIBA. Na kterém se provádí UZV vyšetření prsou a uzlin. Od 1. 4. 2011 se rozšířilo spektrum prováděných vyšetření o UZV břicha a UZV krku. Dále se provádí i odběry bioptického materiálu, punkce tekutinových kolekcí pod UZV přístrojem. UZV vyšetření v roce 2011 bylo 1113.

UZ Xario SSA-660A – Toshiba 30. 7. 2008

Velkou zásluhu, kterou měl pan primář, byla výměna CT přístroje. Kvůli častým problémům a opravám byl vyměněn starší typ CT Somatom Duo od firmy Siemens za novější typ Aquilion 16 od firmy TOSHIBA. V roce 2011 bylo provedeno cca 8600 CT vyšetření. K CT byl pořízen nový talkový injektor od firmy Ullrich, který je nemalým a spolehlivým pomocníkem.

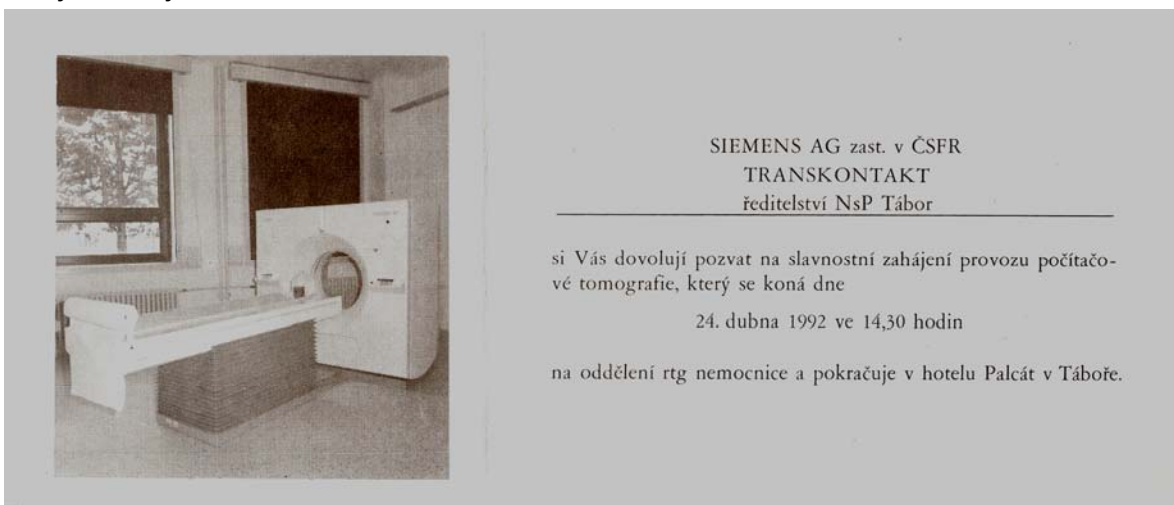
Siemens Somatom Duo – 19. 2. 2001

Toshiba Aquilion 16 - 16. 3. 2009

Primář MUDr. Karel Chylík v nemocnici Tábor pracoval 31 let, z toho 20 let jako primář. Po dobu své přítomnosti v nemocnici prošel všemi změnami, kterými oddělení prošlo. V loňském

roce byla provedena nejzásadnější rekonstrukce rentgenového oddělení. Což bylo jedno z nejdůležitějších období v historii oddělení.

Pan primář Chylík zemřel přesně 20 let po spuštění 1. CT v Táboře.

Výměna oken na CT pracovišti

Chodba RTG směr CT (předtím)

Zaměstnanci i pacienti pracovali a nechávali se vyšetřit během přestavby. Období přestavby bylo velmi náročné až vyčerpávající, jak pro personál, tak i pro pacienty. Několik fotografií ilustruje, čím si oddělení a pan primář museli projít.

Chodba směr východ (potom)

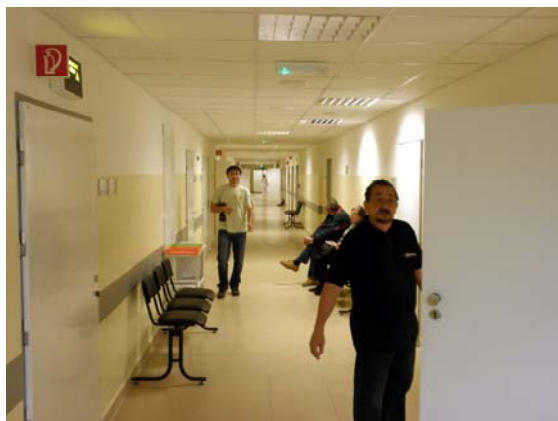
Nově vzniklá čekárna pro pacienty

Pan primář vedle své práce se dokázal věnovat i plánování a budování oddělení. Jeho znalosti sahaly snad do všech směrů, od návrhu celého oddělení až po estetické cítění. Dbal

a myslel na každou maličkost. Jeho široké spektrum znalostí a životních zkušeností bylo nepřeborné. Věděl o všem něco a nebál se prosadit své představy a myšlenky. Měl vize o oddělení a chtěl vybudovat kvalitní odborné pracoviště, což se mu určitě podařilo. Je strašně, jak to dopadlo, když si teď uvědomíme, jak vše vybudoval, všemu se nad rámec svých pracovních povinností věnoval. Obětoval většinu svého volného času práci, protože věřil, že to k něčemu bude a má to smysl. Rtg oddělení bude pana primáře postrádat jako odborníka ve svém oboru, ale i jako člověka, přítele a kamaráda. Když to bylo nutné, dokázal být přísný. Ale většinou si ho všichni budeme pamatovat jako veselého a usměvavého člověka. Ve vypjatých situacích se zastával oddělení i jednotlivých spolupracovníků a kolegů. Ztráta pana primáře MUDr. Karla Chylíka zasáhla nejen nás spolupracovníky a kolegy, ale i širší veřejnost z okolí Tábora a kolegů z celé České republiky. Největší ztrátou však je pro rodinu, která ho bude určitě nejvíce postrádat. Byl pečujícím, starostlivým a milujícím otcem dvou dcer a milované manželky. Je nepředstavitelné, čím si teď musí procházet a procházet. Tímto bychom jim jako oddělení chtěli vzkázat upřímnou soustrast a lítost nad ztrátou milovaného otce a manžela. Jak bude probíhat život a chod na oddělení i mimo něj je nejasné, ale jediné, co víme, je, že život a chod oddělení už nebude nikdy jako za doby primáře MUDr. Chylíka. Jsou lidé, kteří Vám utkví v paměti a i po jejich odchodu Vám zůstanou zaryti dlouho a dlouho v paměti. Primář Chylík bezpochybně k těmto lidem bude patřit.

Chodba směr východ (předtím)

Chodba RTG směr CT (potom)

Pan primář měl ve svých řadách velmi kolegů, přátel a spolupracovníků, kteří si ho ať už za jeho práci nebo jaký byl, vážili.

RADIOLOGICKÉ DNY V TÁBOŘE

V roce 2003 pan prim. MUDr. Karel Chylík uspořádal I. ročník Radiologických dnů v Táboře. Kdo by si byl pomyslel, že se z této akce stane tradice a dosáhne tak velkých rozměrů jakých v posledních ročnících dosahovala. I. Radiologické dny byly uspořádány v prostorách nemocnice Tábor v zasedací místnosti ředitelství, společenská část se odehrávala v prostorách Bowlingu Slovan. Ubytování bylo zajištěno v Hotelu Slovan, hotelech v jeho okolí a v penzionech v Táboře. Jak šel ročník za ročníkem, tak se počet účastníků začal rozrůstat a díky panu primáři Chylíkovi se podařilo do Tábora jako přednášející dostávat čím dál více kapacit v oboru radiodiagnostika z řad profesorů a docentů. Díky panu primáři se Radiologických dnů neúčastnili pouze přední profesori a docenti, ale také osobnosti politického života. V roce 2009 zahajovala dny starostka Ing. Hana Randová a veliký podíl a zájem na uspořádání dnů mělo město Tábor. V roce 2010 byla akce zahájena více hejtmankou Mgr. Stráskou a podíl na uspořádání mělo i vedení Nemocnice Tábor, a. s.

V posledních dvou ročnících se Radiologické dny staly dokonce mezinárodními, kdy se účastnili kolegové ze Slovenska a Itálie. O účast se jevil stále větší zájem a tak nezbývalo nic jiného, než začít hledat větší prostory, které by byly schopné nabídnout větší přednáškový sál a i ubytovací kapacitu. Panu primáři se podařilo zajistit tyto prostory v Hotelu MAS

Sezimovo Ústí II. Dalo by se říci, že hotel MAS byl na takovouto akci ideální a pan primář byl se spoluprací velmi spokojen a rád se tam vracel.

Troufáme si říci, že každý kdo navštívil Radiologické dny v Táboře, tomu utkvěly v paměti a každý rok se sem rád vracel. Ať už to bylo za panem primářem, který vždy působil uvolněně, kamarádsky a lehkostí jeho vlastní nebo zvláštní atmosférou, která po dobu dnů panovala. V posledním roce se blížil zájem o účast na dny k číslu 250. Toto číslo mluví samo za sebe a uspořádat akci pro tolik lidí bylo vždy organizačně velmi náročné. Devadesát pět procent veškeré organizace této akce měl na svých bedrech právě pan primář Chylík. Pan primář se na tuto akci vždy těšil, žil jí a ihned po skončení jednoho ročníku začínal plánovat ročník další. Byla pro něj čest a potěšení uspořádat takovouto celorepublikovou vzdělávací a zábavnou akci. Díky panu primáři přišla Tábořská nemocnice do podvědomí celé široké odborné veřejnosti po celé republice.

Čím více se blížil termín Radiologických dnů, bylo vidět, jak pan primář s těmito dny dýchá a žije jimi. Zvládl vše svědomitě a bezchybně zorganizovat. Vše měl promyšleno do posledního detailu. Vždy zprostředkoval kvalitní odborný program, který doprovázela i skvělá zábava a dobrá nálada na které si zakládal nejen během Radiologických dnů, ale i v běžném provozu jeho oddělení. Vždy myslel na to, aby vedle odborného programu byla součástí hlavně i dobrá zábava, ať už to bylo uspořádání golfového turnaje a bowlingu, který k Radiologickým dnům neodmyslitelně patřil již od prvního ročníku. Dalším zpestřením dnů byl bazén a sauna. Myslel na to, aby se na dnech všichni dobře bavili a nic jim nechybělo. Večer se o dobrou zábavu postarala hudební skupina Elizabeth z Milevska, která se do Tábora ráda vracela každý rok. I pro tento ročník přislíbila svou účast. Vždyť snad každý, kdo Radiologické dny navštívil, si jistě vybaví rozzářenou a radostnou tvář pana primáře, jak celými dny žije. S každým dokázal prohodit pár slov, jak se má, jak se mu zde líbí a jestli je vše v pořádku nebo jestli někomu něco nechybí. Dokázal vždy přihodit nějaký ten vtípek na uvolnění. Často jsme si říkali, kde na to bere tolik síly a energie. Vždy byl výborný společník a snažil se o to, aby všichni byli spokojeni a dobře se bavili. Dokázal roztancovat parket, aby zábava nevázla a stále vymýšlel něco nového a vtipného.

Poslední květnový víkend v tomto roce měl patřit již IX. ročníku Radiologických dnů v Táboře, jak již jste se dozvěděli, tato akce byla zrušena. Budeme se snažit, a máme přislíbenou pomoc, o uspořádání X. ročníku Radiologických dnů Karla Chylíka v Táboře. Tímto bychom chtěli uctít památku pana primáře. Předpokládaný termín by měl zůstat jako každoročně a to poslední květnový víkend. Navázat na jeho skvělou práci a tradici bude velmi obtížné, jelikož laťku nastavil opravdu vysoko.

Jak jistě víte, tak tato akce již dávno překročila rámeček Jihočeského kraje a jako v předešlých ročnících bychom rádi pozvali kolegy z Bratislavy, Žiliny a Itálie (Gianluca Firullo z Vigevana). Dále se pokusíme o účast dalších předních odborníků z IKEMu, Nemocnice Na

Homolce, Thomayerovy nemocnice, nemocnice FN Královské Vinohrady, Nemocnice Na Bulovce, FN Plzeň, FN Brno, FN Hradec Králové, nemocnice Zlín, Pardubice, Příbram a další.

Na obrázcích je vidět originální triko, které dostal pan primář jako dárek od kolegů z FN Plzeň

Na této akci pan primář vždy sestavil program tak, aby byly prezentovány nejnovější poznatky v oboru radiologie. Zároveň měly přednášky za cíl opakovat úskalí běžných vyšetřovacích metod a i nadále se prezentují zajímavé případy v rámci kraje. V tomto chceme i nadále pokračovat v X. ročníku.

NA RADIOLOGICKÝCH DNECH MIMO JINÉ PŘEDNÁŠELI:

prof. MUDr. Kolář Jaromír, DrSc. z Nemocnice Na Bulovce (ohlas po Radiologických dnech):

„Vážený pane kolego – po návratu z Vašeho VII. Táborského radiologického dne spěchám, abych Vám (to především), ale i dalším spolupracovníkům vyjádřil své poděkování, za možnost přednést na této akci příspěvek, i za výborný program, který se Vám podařilo sestavit jako náplň této odborné akce... prof. Kolář,“

M. D. Firullo Gianluca z nemocnice ve Vigevanu (43 km od Milána) - spádová oblast obdobná Táboru (ohlas po akci):

„Thak’s again for the beautiful days. Hope to meet you soon. Greetings - Luca“

Prof. MUDr. Válek Vlastimil CSc., MBA
z fakultní nemocnice Brno

Doc. MUDr. Šprindrich Jan, CSc.
z nemocnice Královské Vinohrady

MUDr. Štrinc Lukáš Nemocnice Tábor

MUDr. Draždák

NĚKOLIK OHLASŮ OD TĚCH, KTEŘÍ HO MĚLI RÁDI A SPOLUPRACOVALI S NÍM.

Pane primáři,

co napsat na rozloučenou, když jste odešel tak náhle, tak nečekaně... Co napsat, když vím, že už si těch pár řádek nikdy nepřečtete. Z paměti vystupuje spousta vzpomínek, z nichž většina je veselá, tak jako jste byl Vy.

Za sebe nemohu nevzpomenout a nepoděkovat za podporu, kterou jste mi byl během vzdělávání, především za určitou volnost, se kterou jste mě vedl. Nikdy jste nebyl překážkou, naopak jste mi umožnil vzdělávat se a naučit se mnoho nových věcí. Hodně práce jste dělal, myslím, nad rámec svých povinností šéfa oddělení. Úmyslně jste bral na svá bedra značnou část rutinní práce na oddělení, a tím umožnil nám ostatním věnovat se složitějším a časově náročnějším oblastem radiodiagnostiky, jak jste sám řekl – abychom se v tom neutopili. Díky tomu nás práce pod Vaším vedením většinou bavila a měli jsme chuť vrhat se do nových věcí.

Rozuměl jste svým lidem na oddělení, dobře jste vždycky věděl, kde koho „tlačí bota“ a byl jste ochoten pomoci a vyjít vstříc. Když bylo třeba, měli jsme ve Vás velkou oporu a zastání, dokázal jste za nás a za oddělení bojovat.

Měl jste své oddělení rád a velmi Vám na něm záleželo. Vždycky jste se díval dopředu a prosadil (i přes častý počáteční odpor) na oddělení spoustu zlepšení a novinek ve všech možných oblastech.

Považovala jsem Vás za jakousi neoddělitelnou součást našeho oddělení, za součást svého pracovního života. Často jste byl v práci první a poslední zůstával. Bylo Vás plné oddělení a to by nebyl den, kdybychom od Vás neslyšeli alespoň jeden vtip. Sršel jste nezdolnou energií a velkým optimismem, a myslím, že život jste si dokázal užít naplno.

Byl jste můj první šéf a troufám si říct, že nikoho, kdo by se Vám alespoň vzdáleně podobal, asi už za celý život nepotkám. Mnoho věcí jste mě naučil a mnohé jsem díky Vám pochopila. Těžko se smírůji s tím, že už nikdy neuslyším Váš smích na chodbě a ono charakteristické zachrastění klíčů v zámku, které ohlašovalo Vaše náhlé příchody.

Sbohem pane primáři, budete mi moc chybět...

MUDr. Kultová Pavla

Zpráva o Vašem náhlém a nečekaném odchodu mě velice zasáhla a to nejen v osobním, ale i v profesním životě. Když o tom všem tak přemýšlím, tak jsem ještě nedokázal pochopit proč

tomu tak je a musí být. Já Vás, pane primáři, budu postrádat nejen jako skvělého šéfa, ale i jako člověka a kamaráda. Chtěl bych Vám poděkovat za podporu a spolupráci v profesi, ale i rad do osobního života. Dokázal jste mi vždy být oporou, ale i dobrým společníkem. Slýchával jsem od kolegů, jak jste úžasný šéf a jak nám Vás všichni závidí. Chtěl jsem Vám jen říci, že jsem si to vždy uvědomoval a byl jsem rád, že jste právě Vy byl můj ŠÉF...

vedoucí laborant Němec Michal

"To nemůže být pravda!" napadne člověka, když slyší bolestnou zprávu. S odchodem našeho pana primáře Chylíka, cítím opravdu velkou bolest. Chybí mi na rentgenu na každém kroku. Vždyť neměl ve zvyku vysedávat ve své kanceláři, ale neustále jsme ho viděli mezi pacienty nebo personálem. Vždy pomáhal nemocným lidem vidět věci optimističtěji, dovedl dobře poradit. Mluvím i ze svých zkušeností.

Stejně jako všichni ostatní ze srdce toužím s ním zase mluvit, smát se opět vtipům, které jako by sypal z rukávu.

Pro některé zdá se vše konečné, definitivní. To nemohu říct já. Přestože truchlím nad velkou ztrátou jedinečného člověka, mám naději, kterou chovají miliony lidí na celém světě. Je to biblická naděje na vzkříšení. Vždyť pokud by neexistovalo nic víc, než tento život, pak by bylo s námi, jak řekli epikurejští: "Jezme a pijme, neboť zítra máme zemřít." Lidský život má však mnohem hlubší smysl.

Stále mi znějí v uších slova pana doktora Cheníčka v závěru jeho dojemného proslovu na rozloučenou: "Karle, tak snad někdy příště..." Jsem pevně přesvědčená, že to příště opravdu nastane. Biblická naděje na vzkříšení je jistá.

"Pane primáři, těším se na shledanou v pozemském ráji."

Dana Michálková, UZV sestra

Co říci. Snad jen to, že nepoznat Karla, tak bych byl ochuzen o nejednu dobrou lékařskou i životní radu a zkušenost.

kolega a kamarád MUDr. Petr Draždák

Těžko se věří smutné zprávě, která se k nám dostala...

MUDr. Karel Chylík pracoval od roku 1981 v nemocnici v Táboře, na poliklinice v Táboře a v Oltyni. Zakotvil na RTG oddělení, kde 20 let vykonával funkci primáře.

S velkým nasazením postavil rodinný dům v Plané nad Lužnicí, kde v roce 2002 na vlastní kůži poznal hrůzu povodní. Jejich následky odstraňoval s vervou jemu vlastní.

Měl rád svoji rodinu, byl pyšný na své dvě dcery, pomáhal manželce.

Žil pro svou práci a své oddělení a z každé novinky, kterou se mu podařilo zavést do praxe, měl velkou radost. I pacienti ho měli rádi, byl k nim vlídný a vše jim uměl srozumitelně vysvětlit. Ctil zdravotníky a jejich příbuzné, vždy je dokázal někam "vmáčknout", aby nemuseli na vyšetření dlouho čekat. Díky pochopení rodiny se mohl obětavě věnovat své práci, nekoukal na čas, občas jsem měla pocit, že v nemocnici bydlí.

Věnoval se organizaci Radiologických dnů, které se staly tradicí. Letos už se bohužel konat nebudou.

Nemocnice byla plná jeho drobné postavy, byl veselý, v poledne u oběda obešel stoly, pohovořil s kolegy a vždy přidal nějaký vtip. Málokdy si na něco stěžoval, veškeré zdravotní potíže bral na lehkou váhu, stonal za pochodou, protože nechtěl nechat své kolegy bez pomoci v návalu práce.

Jeho vášeň v kouření mu určitě nepřidala, ale všechny pokusy skončit s ní dopadly neúspěšně.

Karlův nečekaný odchod znamená ztrátu pro celou nemocnici. Přišli jsme o zkušeného lékaře, slušného a pracovitého člověka a nezištného kamaráda.

Nesmírím se s představou, že už ho nikdy nepotkám...

PharmDr. Chalupská Jaroslava

Škoda, že nemohu říct: „Díky pane primáři, že jsem mohla pracovat na Vašem oddělení.“ Již jednou jsem zažila nečekaný a definitivní odchod primáře a vím, jak je to stresující stav pro celý kolektiv. Pro odlehčení této smutné a vážné situace-snad všichni, co Vás znali pochopí.

Na šéfa je třeba nadávat i chválit. Náš malý - velký muž byl často nečitelný, ale své podřízené uměl nechat dýchat. Svoji bílou uniformu si evidentně šetřil. V triku a džínách dokázal dohlížet na pacienty, personál i řemeslníky. Zvládl přesně a rychle kořenový obstřík i vymalovat a natřít prahy. K údivu všech přítomných primář to v náplni práce určitě nemá!

Svoji manažerskou vášeň si vybíjel každoročně na precizní organizaci radiologických dnů, k velké spokojenosti všech zúčastněných z oboru, za použití všech svých sil a možností.

Občas nebyl k nalezení, ale přesto věděl o všem, co se děje na oddělení. Jako každý z nás měl dobré i méně dobré vlastnosti. Ve vypjatých situacích, o které není v nemocnici nouze, měl ve zvyku chrlit vtipy - snad z pudu sebezáchovy.

Jinak byl asi přesvědčen, že je robot univerzál s odolností proti záření, nikotinu a všem nemocem. To, že tak nečekaně a definitivně odešel, šokovalo nás, ale ani on s tím určitě nepočítal. Měl mnoho plánů a konečně si mohl zaslouženě zdokonalovat nově zrekonstruované oddělení a dělat plány ve své pracovně. Bude asi dlouho trvat, než si zvykneme, že nezazní: „Mozek jsme našli, je to dobrý!“

Co bychom za to dali primáři!!!

sestra CT Eva Bínová

Nedá se zapomenout, na téměř 20 let spolupráce s panem primářem. Do funkce jsme nastoupili téměř současně. V té době jsme ještě zajišťovali provoz v Soběslavi, Oltyni, na poliklinice a na štítovce a všude docházelo k nějakým přestavbám a modernizaci pracovišť. Zde v nemocnici, proběhla velká rekonstrukce oddělení v r. 2001 až 2002 - tehdy jsme měli k dispozici jen 2 pracoviště a temnou komoru (pamětníci si jistě vzpomenou, jak dlouho trvalo vyvolání snímku). Po této rekonstrukci byl již rentgen vybaven vyvolávacími automaty a tak zůstal až do r. 2011. A dnes, zásluhou pana primáře, je oddělení vybaveno nepřímou digitalizací a navíc je krásné. Vzpomínám též, co předcházelo Tábořským seminářům. Dříve se semináře (odborné přednášky) konaly v jednotlivých městech Jihočeského kraje a panu primáři se do pořádání semináře v Táboře moc nechtělo, stále se termín odkládal, až jednoho dne, nám na kraji bylo řečeno, musíte, a tím se odstartovaly Tábořské Radiologické dny. Nejprve se pořádaly na ředitelství nemocnice, kdy laborantky dělaly hostesky, roznášely drobné občerstvení a na oběd si účastníci semináře došli do nemocniční jídelny. A postupně se, rok od roku, semináře, díky panu primáři a jeho známostem dostaly na tak vysokou odbornou, ale i zábavnou úroveň, že se na ně každý těšil. Dále nemohu zapomenout na to, co potkalo, naše malé oddělení, rodinných tragédií, co lidského neštěstí jsme tu vytrpěli, ale úmrtí našeho primáře se hluboce dotklo celého oddělení a bude dlouho trvat, než se smíříme s tím, že tu již není mezi námi, že s námi nebude prožívat dny veselé, ale i smutné.

Děkuji za vše pane primáři.

laborantka Ivana Josephyová

S primářem Chylíkem jsem se sblížil v posledních letech při naší společné práci na radiologickém oddělení. Jeho specifické charisma zde bylo cítit na každém kroku. I přes značné pracovní vytížení neodmítl jakoukoliv prosbu a snažil se vždy vyhovět. Navíc z něj vždy byla cítit lidskost i jakási lidová moudrost, pověstná byla například jeho zásobárna vtipů pro každou příležitost. Byl skromný a veselý, přitom velmi pracovitý. Naše nemocnice přišla o silnou osobnost, my všichni zaměstnanci pak o ochotného spolupracovníka. I mně bude velmi scházet.

Lukáš Štrincl, interní oddělení 1 - gastroenterologie

PODĚKOVÁNÍ MUDR. KARLU CHYLÍKOVÍ

Vážený spolupracovníci, vážení pozůstalí,

dne 24. dubna 2012 nás náhle opustil primář radiodiagnostického oddělení MUDr. Karel Chylík. Pro táborskou nemocnici a její pacienty pracoval 31 let, z toho 20 let ve funkci primáře oddělení.

Všichni si ho budeme pamatovat jako pracovitého a vstřícného člověka ochotného obětovat se pro druhé. Důkazem bylo nejen jeho pracovní nasazení, ale i aktivity spojené se slavnými Radiologickými dny, které organizoval a které svým věhlasem překročily hranice České republiky.

Odešel člověk, který neustále bojoval za rozvoj svého oddělení a zavádění nových postupů a technologií v medicíně. Zůstane hluboce zapsán v naší mysli i v historii táborské nemocnice. Děkujeme.

ČEST JEHO PAMÁTCE.

vedení nemocnice

POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ 2. KVĚTNA 2012

Vážení pozůstalí, smuteční hosté,

„Stat sua cuique dies; breve et irreparabile tempus omnibus est vitae“ (Vergilius)

Každý má určen svůj den, je pro všechny žití čas krátký a návratu není. Loučení je vždy bolestné, obzvláště rozloučení navždy.

Dnes se loučíme s naším dlouholetým spolupracovníkem Karlem Chylíkem.

Během těch více jak 30 let, co uplynulo od jeho nástupu do táborské nemocnice a více jak 20 let ve funkci primáře rentgenologického oddělení mnozí z nás využívali jeho pomoci a rad. Pro každého měl vždy otevřené dveře a srdce. Své práci, kterou miloval, neváhal obětovat své zdraví a nakonec i život. Za vše, co pro nemocnici vykonal, mu dlužíme dík. Dík, který mu už nemůže vyslovit.

Znali jsme ho jako milovníka dobré whisky, science fiction a nepřebornou studnici vtipů, jen ten poslední nestihl dovyprávět, tak příteli a kamaráde Karle, snad někdy příště.

Odpočívej v pokoji.

MUDr. Jaromír Cheníček

Velmi ráda bych touto cestou upřímně poděkovala za projevy soustrasti a osobní účast při posledním rozloučení s manželem. Zároveň bych chtěla poděkovat vedení Nemocnice Tábor, všem kolegům a spolupracovníkům za obětavou práci při tvorbě tohoto vzpomínkového čísla Táborských nemocničních listů.

Renáta Chylíková s rodinou